

Ορθοδοξία, γεωστρατηγική και ιστορία. Ποιοι και γιατί δημιούργησαν, την Μουσουλμανική θρησκεία ;

ΑΓΓΕΛΟΣ - ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Φ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ. ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΟΙ.

ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΝ η ΑΠΟΛΛΥΣΘΑΙ Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία και Ισλάμ

Ο σημαντικός Georg Ostrogorsky, στο έργο του, με τίτλο : » Η Ιστορία της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας», έχει κάνει μερικές πολύ λανθασμένες, ιστορικές παρατηρήσεις και χτυπητές αντιφάσεις. Ο Georg Ostrogorsky, αναφέρει σχετικά με τον Έλληνα Ηράκλειο, από την Αγιοτόκο Καππαδοκία, ότι είδε το έργο της ζωής του, να καταρρέει μπροστά στα μάτια του.

Επίσης ο Ostrogorsky αναφέρει, ότι τα Περσικά εδάφη τα οποία κατέκτησε ο Ηράκλειος, με τόσο κόπο και τρομερές θυσίες, μαζί με τον Ελληνικό-Ρωμαϊκό στρατό, τα κατέκτησαν, πολύ εύκολα οι Άραβες.

Εδώ ο πολύ αξιόλογος Georg Ostrogorsky, κάνει ένα τεράστιο ιστορικό λάθος, και μια λανθασμένη και απαράδεκτη ιστορική παρατήρηση. Ο Ηράκλειος, ούτε κανένας άλλος Έλληνας, θα μπορούσε να προβλέψει, το Αραβικό «φαινόμενο», την παγκόσμια Αγαρηνή «Άνοιξη», του μεσαίωνα.

Δεν υπήρχε καμία απολύτως, περίπτωση, να το προβλέψει κάποιος, αυτοκράτορας, πόσο μάλλον ο Ελληνικός λαός, και ο Έλληνας βασιλιάς, εκείνης της εποχής.

Ήταν εντελώς αδύνατον να το προβλέψει οποιοσδήποτε, διότι η Ελλάδα, ήταν πάντοτε, το παγκόσμιο κέντρο του πολιτισμού, με πρωτεύουσες, την αρχαία Αθήνα και την πόλη, την Βασιλεύουσα-Κωνσταντινούπολη. Ακόμη και εμείς ως έθνος, με τον κορυφαίο πολιτισμό στον κόσμο, χρειάστηκε, να περάσουν αιώνες, για να γίνουμε, παγκόσμια αυτοκρατορία (324 -1204 μ.Χ.).

Για αυτό έπρεπε, να περάσει ένα χρονικό διάστημα, ώστε να συνειδητοποιήσουν οι Έλληνες, τι είχε γίνει με τους Άραβες. Όλα τα μεγάλα βασίλεια του κόσμου, δημιούργησαν πρώτα πολιτισμό, οικονομία, διοίκηση, στρατό και πέρασαν αρκετοί αιώνες, είτε πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα, για να επιτύχουν τους σκοπούς τους, ώστε να γίνουν αυτοκρατορίες.

Σε ολόκληρη την παγκόσμια ιστορία, μόνον οι Άραβες, μέσα σε έξι χρόνια, χωρίς να έχουν καθόλου, πολιτισμό, οικονομία, διοίκηση κλπ, έγιναν παγκόσμια υπερδύναμη. Αυτή ήταν η αντίστοιχη Αραβική «Άνοιξη», του μεσαίωνα.

Η Παγκόσμια Ρωμαϊκή αυτοκρατορία, με πρωτεύουσα την αρχαία Ρώμη, ήταν δημιούργημα, των Ιουδαίων Σιωνιστών. Οι Ιουδαίοι προσπάθησαν με κάθε τρόπο, να πάρουν πίσω την αυτοκρατορία τους.

Δεν μπορούσαν να δεχτούν ότι το κράτος των σιωνιστών και του Εωσφόρου, έγινε η Αυτοκρατορία του Χριστού και των Ελλήνων. Οι ίδιοι οι Ρωμαίοι συγκλητικοί, δημοσίως με πολύ μεγάλη υπερηφάνεια, έλεγαν ότι η Αρχαία Ρώμη, ήταν η νέα πόρνη Βαβυλώνα (G Beck-H Βυζαντινή χιλιετία). Για όσους δεν γνωρίζουν, η Βαβυλώνα ήταν πριν από την Ρώμη, το παγκόσμιο κέντρο του εωσφορισμού. Ξεχνά είτε αγνοούσε, ο Ostrogorsky, ότι οι Ιουδαίοι, χρησιμοποίησαν όλα τα μέσα, ειρηνικά και βίαια, όπως πολέμους, με την αποστολή δεκάδων εθνών, ενάντια, στο Ελληνικό-Ρωμαϊκό κράτος, την δημιουργία εμφυλίων, καθώς και απάτες, για να πάρουν πίσω, την Ρωμαϊκή αυτοκρατορία από τους Έλληνες.

Η Χριστιανική-Ελληνική, Ρωμαϊκή αυτοκρατορία, ως αντίγραφο, της Ουρανίου Βασιλείας, του Κυρίου Ημών Ιησού Χριστού, δεν έκανε, ποτέ επεκτατικούς πολέμους, για την διάδοση, της Ορθοδόξου πίστεως. Πάντοτε ήταν σε θέση άμυνας, καθώς ήταν περικυκλωμένη, από πολλές δεκάδες, βαρβαρικά έθνη, που παραβίαζαν τα σύνορα και έκαναν επιδρομές. είτε κατακτούσαν μόνιμα, η προσωρινά, μέρος των Ελληνικών-Ρωμαϊκών εδαφών.

Η Ελληνική-Ρωμαϊκή αυτοκρατορία, μέχρι και σήμερα είναι το μοναδικό, κρατικό μόρφωμα, στον κόσμο, που δέχτηκε επί αιώνες, τόσες πολλές επιθέσεις, από τόσους πολλούς διαφορετικούς λαούς.

Επί Αγίου Κωνσταντίνου, οι Εβραίοι πλησίασα την Αγία Ελένη και της ανέφεραν ότι ο Άγιος Κωνσταντίνος, ήταν «θύμα» μιας μεγάλης Χριστιανικής απάτης. Εξαιτίας μιας μεγάλης πλάνης, αντί να είναι ευσεβείς στον «αληθινό» θεό, τον εωσφόρο, είναι πιστοί σε έναν «κακκούργο και απατεώνα» τον Χριστό. Αμέσως η Αγία Ελένη, ενημέρωσε σχετικά τον Κωνσταντίνο, για όλα όσα τις είχαν αναφέρει οι Εβραίοι. Τότε ο Μέγας Κωνσταντίνος έκρινε ότι πρέπει να δωθεί άμεσα μια απάντηση. Ο Αυτοκράτορας κάλεσε αμέσως τον επίσκοπο Σίλβεστρο, τους συγκλητικούς και τους Εβραίους ώστε να λυθεί το ζήτημα, μέσα από φιλοσοφικούς διαλόγους. Ο Άγιος ήταν πιστός στο αξίωμα των αρχαίων Φιλοσόφων, να λύνονται όλες οι διαφορές μέσω του διαλόγου και των φιλοσοφικών συζητήσεων, για αυτό και έκανε πράξη, το αρχαίο Ελληνικό αξίωμα. Κατά τον φιλοσοφικό διάλογο που ακολούθησε, ο επίσκοπος Σίλβεστρος επικράτησε των Εβραίων, μέσα από τα ακράδαντα επιχειρήματα του. Τότε οι Εβραίοι απάντησαν στον αυτοκράτορα, ότι εκείνοι δεν ήταν ικανοί ρήτορες. Για αυτό επέτυχε ο Σίλβεστρος να επικρατήσει με τα λεγόμενα του, υπέρ του Ιησού.

Οι Εβραίοι όταν είδαν ότι η πλεκτάνη τους, δεν θα έχει κανένα απολύτως αποτέλεσμα, και ότι όλα τελείωσαν, αναγκαστικά κατέφυγαν δημοσίως στους δαίμονες του δωδεκαθέου και στον εωσφόρο. Η ενέργεια τους έγινε με σκοπό να «αποδείξουν», ότι ο εωσφόρος είναι ο ένας «αληθινός θεός», και ότι ο Χριστός είναι ένας «ψευδοθεός». Ανάμεσα στους Εβραίους βρισκόταν ο μαύρος μάγος, ο Ζαμβρής. Τότε οι Εβραίοι ζήτησαν ένα βόδι. Ο μάγος Ζαμβρής είπε κάτι στο αυτί του βοδιού, και αμέσως το ζώο έπεσε κάτω και πέθανε. Τότε απευθυνόμενοι στον Άγιο Κωνσταντίνο και σε όλους τους παρευρισκόμενους, θα αναφέρουν ότι και μόνον που ο μάγος Ζαμβρής, ψιθύρισε το αληθινό όνομα του εωσφόρου, το βόδι δεν άντεξε και πέθανε. Κανένας δεν είναι σε θέση να ακούσει το αληθινό όνομα του εωσφορικού «θεού», διότι θα χάσει αμέσως την ζωή, του ανέφεραν με πολύ υπερηφάνεια οι Εβραίοι, παρουσία όλων των αξιωματούχων και του αυτοκράτορα,

Όμως ο επίσκοπος Σίλβεστρος, που είχε μεγάλη πίστη στον Χριστό, είπε στους Εβραίους ότι αυτό που έκαναν δεν σημαίνει απολύτως τίποτα, Γνώριζε ο Χριστιανός επίσκοπος, ότι έγινε αυτή η πράξη με μαγεία. Στην συνέχεια ο επίσκοπος Σίλβεστρος, είπε προς τον μαύρο μάγο τον

Ζαμβρή, ότι εκείνος με την πίστη και την προσευχή, στον σωτήρα Ιησού Χριστό, είναι σε θέση να επαναφέρει στην ζωή, στο άτυχο ζώο.

Ο Θεός πάντοτε δίνει ζωή, διότι σύμφωνα με τον ύπατο των φιλοσόφων, τον Αριστοκλή, είναι αγαθός-καλός, και στον αγαθό δεν χωράει καμία κακία και κανένα απολύτως μίσος. Στον αντίποδα ο εωσφόρος μόνιμα αφαιρεί τις ζωές. Ο επίσκοπος Σίλβεστρος στράφηκε προς τον ουρανό, προς τον σωτήρα Ιησού Χριστό, και τον παρακάλεσε με ταπείνωση και θερμή πίστη, να επαναφέρει το άτυχο βόδι στην ζωή. Τότε ο Χριστός άκουσε την προσευχή του επισκόπου και αμέσως το νεκρό ζώο σηκώθηκε όρθιο. Ειη το κράτος, της Βασιλείας σου ευλογημένον.

ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΚΑΝΕΙ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ-ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ.

Για μια ακόμη φορά, οι Ιουδαίοι, απέτυχαν να εξαπατήσουν τους Έλληνες Χριστιανούς, και να τους οδηγήσουν στην καταστροφή και τον εωσφόρο.

Από την εποχή του αυτοκράτορα Κωνσταντίου έως την εποχή του αυτοκράτορα Θεοδοσίου του Β, έζησαν οι πέντε μεγαλύτεροι Έλληνες νεοπλατωνικοί φιλόσοφοι του μεσαίωνα. Αυτοί ήταν ο Μέγας Βασίλειος, οι Άγιοι Ιωάννης (Χρυσόστομος), Γρηγόριος ο Θεολόγος η Ναζιανζηνός, ο Άγιος Γρηγόριος Νύσσης και η φιλοχριστιανή Υπατία. Οι μεγαλύτεροι Χριστιανοί πλατωνικοί θεολόγοι της Καππαδοκίας, ο Βασίλειος της Καισα-ρείας, ο Γρηγόριος ο Ναζιανζηνός και ο Γρηγόριος ο Νύσσης, ήταν προαγωγοί της αρχαίας Ελληνικής σκέψης, την οποία εναρμόνισαν με την Ορθόδοξη Χριστιανική διδασκαλία, η οποία αναφέρεται στις αιώνιες αλήθειες, τις αξίες, τις αρετές, την φροντίδα της ψυχής και την ανάταση του πνεύματος μέσα από την προσευχή και την απόρριψη του φθαρτού και του προσωρινού.

Ο Ελληνικός φιλοσοφικός στοχασμός, μέσα από την ένωση του, με τα χριστιανικά αξιώματα, βρήκε την θέση του, στους λόγους των Αγίων Πατέρων, για να περάσει στις ψυχές των ανθρώπων, ώστε να δώσει τους καρπούς της αλήθειας, της αγάπης, της Ορθοδοξίας, και της εθνικής επιβίωσης. Πολλοί από τους αρχαίους Έλληνες φιλοσόφους, ήδη είχαν ασκήσει σκληρή κριτική στην παγανιστική θρησκεία, και δίδαξαν τον φιλοσοφικό μονοθεϊσμό. Ο παγκόσμιος χαρακτήρας της Ελληνορωμαϊκής αυτοκρατορίας εδραιώνεται σταθερά μέσα από την οικουμενική χριστιανική ιδέα. Ο σκοπός των Τριών Ιεραρχών, ήταν η ενοποίηση του Ρωμαϊκού κράτους μέσω της χριστιανικής πίστεως.

Η Ορθοδοξία ήταν το βασικό στοιχείο συνοχής, για να αντιμετωπίσει το Ελληνικό-Ρωμαϊκό έθνος, τον μόνιμο κίνδυνο λόγω των διαφορετικών λαών. Οι Άγιοι πατέρες, θεμελίωσαν την πολιτική ιδεολογία της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας, επάνω στο αξίωμα της χριστιανικής οικουμενικότητας και των Ρωμαϊκών πολιτικών αξιωμάτων. Η βασική αρχή της πολιτικής Ρωμαϊκής θεωρίας ήταν η Pax Romana, η παγκόσμια Ρωμαϊκή αυτοκρατορία ένωσε όλη την οικουμένη. Αυτό έφερε την υποταγή των λαών, κατέργησε τα σύνορα των εθνών και σχημάτισε την πατρίδα που γεννήθηκε ο Χριστός. Το Ρωμαϊκό κράτος συνέχισε να υπάρχει εξαιτίας του Χριστού, του Αγίου Κωνσταντίνου και των τριών Ιεραρχών. Την εποχή εκείνη και οι πέντε νεοπλατωνικοί διδάσκουν τον Αριστοκλή, έχοντας πάντοτε την αμέριστη υποστήριξη των αυτοκρατόρων.

Οι αυτοκράτορες γνωρίζουν προσωπικά τους μεγάλους φιλοσόφους – ρήτορες, τους Αγίους Ιεράρχες και τους στηρίζουν στο επιστημονικό τους έργο. Αυτό ήταν η ενσωμάτωση της Πλατωνικής διδασκαλίας στον Χριστιανισμό. Με την ολοκλήρωση αυτού του μοναδικού στο είδος του φιλοσοφικού-πνευματικού έργου οι Ιεράρχες, μετέτρεψαν τον Ιουδαϊκό Χριστιανισμό σε καθαρά Ελληνικό, και τότε αμέσως ο Μέγας Θεοδόσιος τον Μάιο του 381 μ.Χ. θα ανακηρύξει τον Χριστιανισμό σε επίσημη θρησκεία της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας. Εάν οι αυτοκράτορες ήταν ενάντια στον αρχαίο Ελληνικό πολιτισμό, δεν θα επέτρεπαν ποτέ την ενσωμάτωση αυτούσιας της διδασκαλίας του Αριστοκλή-Πλάτωνα, στην Χριστιανική θρησκεία. Ακόμη άμεσα οι αυτοκράτορες θα τιμωρούσαν τους Αγίους Ιεράρχες και θα τους αφαιρούσαν όλα τα εκκλησιαστικά τους αξιώματα. Επίσης θα απαγόρευαν την διδασκαλία του Πλάτωνα στους Ιεράρχες, στην Υπατία καθώς και σε όλους τους υπόλοιπους φιλοσόφους.

Μεταξύ άλλων οι αυτοκράτορες θα έκλειναν και όλες τις φιλοσοφικές σχολές, με αποτέλεσμα να μην ήταν σε θέση να σπουδάσουν, οι Άγιοι, η Υπατία, και όλοι οι υπόλοιποι σοφοί της εποχής εκείνης. Αυτό όμως ήταν κάτι το οποίο δεν το έκανε ποτέ κανένας αυτοκράτορας, διότι όλοι οι φιλόσοφοι δίδασκαν ελεύθερα τον τον ύπατο των φιλοσόφων και όσοι το επιθυμούσαν, σπούδαζαν την αρχαία Ελληνική γραμματεία. Χωρίς την ένωση του Χριστιανισμού και του αρχαίου Ελληνικού πολιτισμού, ήταν αδύνατον να γίνει το έθνος μας, παγκόσμια αυτοκρατορία και να φτάσει στην κορυφή του κόσμου. Ο Ελληνικός πολιτισμός και ο Χριστιανισμός θα ενωθούν, ώστε να γίνει για μία και μοναδική φορά η Ελλάδα παγκόσμιο κρατικό μόρφωμα. Ο Χριστός και ο Πλάτωνας υπήρ-

ξαν τα θεμέλια της αυτοκρατορίας. Από εκεί ο Ελληνισμός θα πάρει αστείρευτες δυνάμεις για να μεγαλουργήσει και να επιβιώσει.

Οι πατέρες της Ορθοδοξίας, κράτησαν ότι πολύτιμο είχε ο αρχαίος Ελληνικός πολιτισμός, όπως οι διδασκαλίες του Πλάτωνα-Αριστοκλή και του Αριστοτέλη, ενώ παράλληλα χρησιμοποίησαν την κορυφαία γλώσσα στον κόσμο την Ελληνική. Ο Ελληνικός πολιτισμός δεν ήταν αρκετός από μόνος του για να φτάσει στην κορυφή του κόσμου το έθνος. Για αυτό και έπρεπε να ενωθεί ο Ελληνικός πολιτισμός με τον χριστιανισμό, για να φτάσει ο Ελληνισμός στο απόγειο της δυνάμεως του. Η πολιτιστική διαδρομή του αρχαίου Ελληνικού κόσμου ενώθηκε με την Ορθοδοξία, ως σώμα Χριστού, όταν οι Έλληνες θα αναλάβουν την ηγεσία της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας και της Αγίας Ορθόδοξης Εκκλησίας.

Ο μέγιστος εκφραστής της Αρχαιότητας ο Αριστοκλής μαζί με τους τρεις Ιεράρχες θα δημιουργήσουν τις βάσεις για την οικουμενικότητα, την διαχρονικότητα του Ελληνισμού και της Χριστιανικής, Ελληνικής-Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας. Τα περισσότερα στοιχεία του αθάνατου Ελληνικού πνεύματος θα είναι πλέον μέσα στην Ορθόδοξη πίστη. Η εισαγωγή των διδασκαλιών του ύπατου των φιλοσόφων Πλάτωνα-Αριστοκλή από τους Αγίους Ιεράρχες είναι η μεγαλύτερη απόδειξη ότι οι Έλληνες φιλόσοφοι ήταν μονοθεϊστές και ότι δεν είχαν καμία απολύτως σχέση με το Φοινικικό δωδεκάθεο. Μέσα από τα Πλατωνικά διδάγματα και τα ηθικά αξιώματα, ο Χριστιανισμός έγινε πολύ ευκολότερα αποδεκτός από τους Έλληνες, καθώς τους φάνηκε από την αρχή, ότι η Ορθοδοξία είναι κάτι πολύ οικείο, προς εκείνους.

Το αποτέλεσμα ήταν με την εισαγωγή των διδαχών του Πλάτωνα, στον Χριστιανισμό, να έχουμε πολύ μεγάλη εξάπλωση, της νέας και ανερχόμενης θρησκείας στην αυτοκρατορία. Μόνον όσοι ήταν αγράμματοι δεν έγιναν Χριστιανοί, διότι δεν επέτυχαν να διεισδύσουν στα ουσιώδη νοήματα της Χριστιανικής διδασκαλίας.

Η αλλαγή του Χριστιανισμού από τον Εβραϊκό, στον Ελληνικό πολιτισμό επέφερε την παγκοσμιότητα της Ορθοδοξίας, του Ευαγγελίου, του κλασικού πολιτισμού και της αυτοκρατορίας. Ο Χριστιανισμός μαζί με τον σωτήρα Ιησού Χριστό διαμόρφωσαν ηθικά και πνευματικά ολόκληρη την Ρωμαϊκή αυτοκρατορία, διότι εξ αρχής ο Χριστιανισμός με τον Ελληνισμό, είχαν τα ίδια ηθικά αξιώματα, στους περισσότερους τομείς.

Ενδεικτικό περί αυτού ήταν, ότι τρία από τα τέσσερα Ευαγγέλια γράφτηκαν απευθείας στην Ελληνική γλώσσα, όπως επίσης οι πράξεις

των Αποστόλων, οι επιστολές του Αποστόλου των εθνών Παύλου, καθώς και τα πρώτα άρθρα της Ορθόδοξης, Χριστιανικής θεολογίας.

Έξω από την Ελληνική Ορθοδοξία άφησαν οι άγιοι Ιεράρχες, μόνο το δωδεκάθεο, τον Φοινικικό παγανισμό ως ανάξιο του αρχαίου Ελληνικού πολιτισμού και της Ορθοδοξίας. Πρόσθεσαν στον Χριστιανισμό μόνο τον ότι καλό είχε ο αρχαίος Ελληνικός πολιτισμός μέσα από τα φιλοσοφικά αξιώματα του Αριστοκλή. Οι Τρεις Ιεράρχες διέσωσαν ότι πολύτιμο είχε δημιουργήσει η ανθρώπινη διάνοια των Ελλήνων σοφών, συνδυάζοντας το πνεύμα του αρχαίου φωτός, με την διδασκαλία του Χριστού.

Δημιούργησαν τον Ελληνοχριστιανικό, πολιτισμό.

Ο ΕΛΛΗΝΑΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΣ, ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΙΟΤΟΚΟ ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑ.

Εξαιτίας των χρηστών ηθών, του χριστιανισμού και της αρχαιοελληνικής παιδείας, οι πρόγονοι μας οι Έλληνες του μεσαίωνα από σκλάβοι του Ρωμαϊκού κράτους, έγιναν διοικητές του, χωρίς να χρειαστεί να πολεμήσουν ούτε ένα δευτερόλεπτο. Όλα αυτά διότι είχαν θρησκεία τον Χριστιανισμό (στην πράξη) και πολιτισμό τους αρχαίους Έλληνες φιλοσόφους, σοφιστές, ρήτορες, κλπ.

Ο συνδυασμός αυτών των δύο έφερε τα χρηστά ήθη ζωής, χωρίς καθόλου σεξουαλική διαφθορά. Η αμοιβή ήταν η ελευθερία της Ελλάδος τον μεσαίωνα, χωρίς να γίνει κανένας απολύτως πόλεμος. Ο αυτοκράτορας Ηράκλειος, ξεπέρασε με την βοήθεια του Χριστού σε πολλούς τομείς τον Μέγα Αλέξανδρο.

Εάν δεν υπήρχε ο Ηράκλειος, παρά τα χρηστά ήθη των προγόνων μας η Ελλάδα θα είχε σκλαβωθεί στους Πέρσες. Η αρχαία Περσική αυτοκρατορία των Αχαιμενιδών είχε αναστηθεί από την νέα δυναστεία των Σασσανιδών. Η Περσία βρισκόταν ξανά στο απόγειο της δύναμης της, και ήταν ανώτερη από την αυτοκρατορία των Αχαιμενιδών. Όλα αυτά ακριβώς την ώρα που καθόταν ο πρώτος Έλληνας, στον Αυτοκρατορικό Ρωμαϊκό θρόνο της Κωνσταντινουπόλεως. Την χρονική στιγμή που η Σασσανιδική-Περσική αυτοκρατορία βρίσκεται στο απόγειο της δυνάμεως της από την ημέρα που δημιουργήθηκε, αντίστοιχα το Ελληνικό-Ρωμαϊκό κράτος βρισκόταν στο απόγειο της αδυναμίας του, εξαιτίας της μεγαλύτερης χρεοκοπίας στην ιστορία του έθνους μας.

Δυστυχώς την πολύ μεγάλη επιθετικότητα των Μήδων ενίσχυσαν, οι απαράδεκτες ενέργειες των προηγούμενων αλλοδαπών αυτοκρατόρων και ειδικά εκείνες του Ιουστινιανού του Α. Με τις διώξεις που έκαναν σε όσους κατοίκους της αυτοκρατορίας δεν ήταν Ορθόδοξοι Χρι-

στιανοί, και ήταν παγανιστές, τους ανάγκασαν να καταφύγουν στην Περσική αυτοκρατορία, για να αποφύγουν τις συνέπειες. Οι εκατοντάδες χιλιάδες Έλληνες που κατέφυγαν, στην Περσική αυτοκρατορία, δίδαξαν στους Μήδους πολιτισμό, τέχνες, βιοτεχνία, καθώς και πολεμικές τακτικές των προγόνων μας. Όλα αυτές τις συνέπειες, από τις άσκοπες και καταστροφικές ενέργειες θα τις αντιμετωπίσει, για πρώτη φορά, μισό αιώνα αργότερα ο Ηράκλειος. Ελλάδα θα κληθεί να αντιμετωπίσει την πιο θανάσιμη απειλή στην ιστορία της, χωρίς στρατό, και χρήματα. Μέσα σε όλη αυτήν την απελπιστική οικονομική κατάσταση ήρθε ο μέγας πατριάρχης Σέργιος με την πανίσχυρη Ελληνική-Ορθόδοξη Εκκλησία η οποία βοήθησε τα μέγιστα σχετικά με την οικονομική ενίσχυση, το πτωχευμένο κράτος, καθώς έθεσε όλους τους υπερπολύτιμους Εκκλησιαστικούς θησαυρούς στην διάθεση του Ηράκλειου.

Ο αυτοκράτορας επέτυχε σε συνδυασμό με τις πολύ σημαντικές οικονομικές-διοικητικές μεταρρυθμίσεις να είναι έτοιμη πλέον η Ελλάδα να περάσει στην Μ. Ασία για να δώσει την μεγαλύτερη μάχη ζωής και θανάτου, στην ιστορία του. Ο νικητής όπως αποδείχτηκε θα έμενε για πάντα κυρίαρχος, ενώ ο ηττημένος θα αφανιζόταν.

Είχε έρθει πλέον η μέγιστη ιστορική στιγμή, έπειτα από την αρχαία Σπάρτη και την Αθήνα, η σειρά της Κωνσταντινουπόλεως να δώσει την μάχη ζωής και θανάτου εναντίον των Περσών, για να αποτρέψει το παγκόσμιο Περσικό κράτος. Επειδή οι Πέρσες είχαν αρπάξει τον Τίμιο Σταυρό, το ιερότερο κειμήλιο του Χριστιανισμού, οι εκστρατείες του Ηρακλείου προσέλαβαν έντονο θρησκευτικό χαρακτήρα. Όταν λοιπόν ο Έλληνας Ηράκλειος από την Καππαδοκία της Μικράς Ασίας, ανέβηκε στον Ελληνικό -Ρωμαϊκό θρόνο, το κράτος ήταν τελείως χρεοκοπημένο. Ταυτόχρονα για πρώτη φορά στην παγκόσμια ιστορία, είχαμε την εισβολή και την κατάκτηση της μισής Ελληνικής-Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας, από τους Πέρσες.

Είχαμε πολλές χιλιάδες σφαγμένων Ελλήνων, είχαμε κλοπές, εμπρησμούς, βιασμούς, σκλάβωμα γυναικών κλπ. Επίσης για πρώτη φορά στα παγκόσμια χρονικά έγινε εισβολή από τους Πέρσες στα Ιεροσόλυμα, όπου εκεί έλαβαν χώρα άγριες σφαγές, κλοπές, εμπρησμοί, τους βιασμοί, και το σκλάβωμα χριστιανών.

Μαζί με όλα αυτά έκαψαν τον ναό του Παναγίου τάφου, έκλεψαν τον Τίμιο Σταυρό, και πήραν μαζί τους αιχμάλωτο τον πατριάρχη Ζαχαρία. Εντούτοις με όπλο τα χρηστά ήθη και την σωστή παιδεία, μέσα σε επτά μόνον χρόνια, οι Έλληνες ανέκαμψαν, με αποτέλεσμα να πάρουν

πίσω όλα τα κατακτημένα εδάφη από τους Πέρσες. Όμως οι προγονοί μας δεν σταμάτησαν εκεί αλλά πέρασαν στην αντεπίθεση, κατακτώντας ολόκληρη την Περσική αυτοκρατορία. Αυτό το έκανε ο Ηράκλειος με έναν τελείως απειροπόλεμο στρατό. Έναν Ελληνικό στρατό τον οποίο δημιούργησε εκ του μηδενός μέσα σε δέκα μήνες. Είδατε τι επέτυχαν οι Ένδοξοι πρόγονοι εξαιτίας των χρηστών ηθών, και της σωστής παιδείας ;

Ακόμη και ο Μ. Αλέξανδρος με πολύ έμπειρους και περισσότερους στρατιώτες, με ένα πανίσχυρο Ελληνικό Μακεδονικό βασίλειο πολιτικά-οικονομικά, και στρατιωτικά έκανε περισσότερο χρονικό διάστημα να κατακτήσει την Περσική αυτοκρατορία, σε σχέση με τον Ηράκλειο. Την εποχή του Μ. Αλέξανδρου δεν ήταν κατακτημένη η Ελλάδα και το Μακεδονικό βασίλειο.

Στον αντίποδα κατά την βασιλεία του Ηράκλειου επικρατούσε χάος και όλεθρος. Την εποχή του Ιουστινιανού του Α, όπως και στην εποχή του Θεοδοσίου, του Αρκάδιου, του Θεοδοσίου του Β, του Ιουστίνου του Α, του Ιουστίνου του Β, είχαμε μόνον συνοριακούς πολέμους, και περιόδους ειρήνης με τους Πέρσες. Μόνον όταν ανέβηκε στον θρόνο, ο πρώτος Έλληνας Χριστιανός βασιλιάς, ο Ηράκλειος από την Καππαδοκία έκαναν οι Πέρσες όλα αυτά τα τρομερά πράγματα εις βάρος των Ελλήνων, τα οποία, δεν είχαν ξαναγίνει ποτέ από μέρος των Μηδων.

ΤΟ ΑΠΟΓΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ.

Το απόγειο της Ελληνορθοδοξίας, ήταν όταν ο Έλληνας Αυτοκράτορας Ηράκλειος πήρε πίσω από τους Πέρσες τον Τίμιο Σταυρό, τον οποίο πήγε ο ίδιος πίσω στα Ιεροσόλυμα. Ο θρίαμβος των Ελλήνων ήταν ολοκληρωτικός. Δεκατέσσερα χρόνια πριν, το 614 μ.Χ., το Ελληνικό-Ρωμαϊκό κράτος, είχε βρεθεί κατακτημένο κατά το ήμισυ από τους Πέρσες, ενώ παράλληλα ήταν και για πρώτη φορά στην ιστορία του σκόπιμα χρεοκοπημένο, εξαιτίας των αλλοδαπών βασιλέων-αυτοκρατόρων.

Ήταν η εποχή που έδωσαν οι Πέρσες τελεσίγραφο στους προγόνους μας, ότι ή θα εγκαταλείψουν όλοι τον Ιησού Χριστό, η δεν θα ξαναδούν ποτέ τον ήλιο. Τελικά ο υπερόπτης εωσφοριστής Χοσρόης ο οποίος αποκαλούσε τον Ηράκλειο, δούλο του, έχασε την ζωή του, και ο γιος του έκανε κηδεμόνα-δούλο, το παιδί του στον Έλληνα αυτοκράτορα Ηράκλειο. Αυτό είναι το απόγειο της Ορθοδοξίας και του Ελληνισμού. Ο Χριστός και η Ελληνική-Ρωμαϊκή αυτοκρατορία είχαν κερδίσει κατά κράτος τον Εωσφόρο και την αυτοκρατορία του. Η Περσική αυτοκρατορία επί 1228 χρόνια προσπαθούσε να αφανίσει δια παντός τον Ελληνισμό. Εξαι-

τίας της γενναιότητας, του ήθους, της πίστης, των χρηστών ηθών, και της βοήθειας του Ιησού Χριστού, οι πρόγονοι μας κατέβαλαν δια παντός, τον προαιώνιο εχθρό του Ελληνικού έθνους. Το Ελληνικό έθνος έφτασε στο στρατιωτικό απόγειο του με τις δύο κατακτήσεις της Περσικής αυτοκρατορίας (Μ. Αλέξανδρος, Μ. Ηράκλειος). Αυτά είναι τα δυο μεγαλύτερα στρατιωτικά επιτεύγματα όλων των εποχών.

Οι εωσφοριστές-σιωνιστές, μετά την συντριβή της Περσικής αυτοκρατορίας, δεν πίστευαν τι είχε συμβεί. Αυτό διότι οι Έλληνες όχι μόνον έγιναν από σκλάβοι διοικητές στο ένα τους δημιούργημα, που ήταν το Ρωμαϊκό κράτος, αλλά με την ανάληψη της εξουσίας στην Ρωμαϊκή αυτοκρατορία επέτυχαν να καταστρέψουν δια παντός το άλλο τους κατάσκεύασμα την Περσική αυτοκρατορία.

Όταν οι Έλληνες ξαναέγιναν παγκόσμιοι κυρίαρχοι με την κατάκτηση της Περσικής αυτοκρατορίας το 628 μ.Χ., τότε πήραν την απόφαση να δημιουργήσουν τον μωαμεθανισμό. Ο αποκλειστικός τους σκοπός ήταν να κατακτήσουν την Ελληνική-Ρωμαϊκή αυτοκρατορία.

Τότε συμβαίνει κάτι ακόμη το μοναδικό. Ένας λαός αγράμματος, αναλφάβητος, ο οποίος ζούσε στην έρημο μια νομαδική ζωή, έγινε μέσα σε έξι χρόνια παγκόσμια υπερδύναμη, με αποτέλεσμα να πάρει πίσω ολόκληρη την Περσική αυτοκρατορία την Μεσοποταμία κλπ, από τους Έλληνες. Αυτοί ήταν οι Άραβες, οι οποίοι μόλις είχαν ασπασθεί τον μωαμεθανισμό. Ακόμη και εμείς οι Έλληνες με τον κορυφαίο πολιτισμό στον κόσμο πέρασαν αιώνες για να γίνουμε κοσμοκράτορες, αυτοκράτορες. Όμως οι αγράμματοι Άραβες χρειάστηκαν μόνον έξι χρόνια.

Αυτό διότι από πίσω τους βρισκόταν οι εωσφοριστές-παγανιστές της νέας τάξης πραγμάτων.

Γράφει ο Άγγελος-Ευάγγελος Φ. Γιαννόπουλος
survivorellas@gmail.com

Πηγή : <https://www.triklopodia.gr/>